

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 10 Povrv-33/2019-6
(ranije: Povrv-37/2016, Povrv-235/2018)

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Denisu Krnjaku, u parničnom predmetu tužitelja BAYERN GENETIK GmbH, Gut Altenbach 2, 84036 Kumhausen, Njemačka, OIB:51845587089, kojeg zastupa Dražen Gazda, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika INAGRO d.o.o., Križevci, Paška ulica 15, OIB:97768400261, kojeg zastupa Domagoj Krpina, odvjetnik iz Varaždina, radi isplate, a u povodu prijedloga tuženika za ukidanje prethodne mjere određene rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: Povrv-37/16-12, od 26. rujna 2017., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: Povrv-37/16-18, od 05. listopada 2017., dana 08. veljače 2019.

riješio je

1. Obustavlja se daljnja pljenidba novčane tražbine tuženika INAGRO d.o.o., Križevci, Paška ulica 15, OIB:97768400261, određena rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: Povrv-37/16-12, od 26. rujna 2017., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj: Povrv-37/2016-18 od 05. listopada 2017.
2. Nalaže se Financijskoj agenciji:
  - da obustavi daljnju provedbu pljenidbe novčanih tražbina tuženika INAGRO d.o.o., Križevci, Paška ulica 15, OIB:97768400261, temeljenu na rješenju iz točke 1. ovog rješenja, te
  - da oslobodi i omogući tuženiku INAGRO d.o.o., Križevci, Paška ulica 15, OIB:97768400261, raspolaganje novčanim sredstvima koja su zaplijenjena na temelju rješenja iz točke 1. ovog rješenja nakon nastupanja pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju predstečajnog sporazuma Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: St-582/17-51, donesenog 23. studenoga 2018., a pravomoćnog 14. prosinca 2018.
3. Novčana sredstva koja su zaplijenjena prije dana 15. prosinca 2017. kao dana otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom INAGRO d.o.o., Križevci, Paška ulica 15, OIB:97768400261, i na kojima je tužitelj BAYERN GENETIK GmbH, Gut Altenbach 2, 84036 Kumhausen, Njemačka, OIB:51845587089, prema rješenju iz točke 1. ovog rješenja stekao založno pravo ostaju zaplijenjena (iznos od 797.008,85 kn).

Obrazloženje

Ovaj parnični postupak pokrenut je podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave tužitelja kod javnog bilježnika Višnje Tušek iz Križevaca, koji je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dana 10. prosinca 2015. pod poslovnim brojem Ovr-579/15. Budući je tuženik protiv citiranog rješenja o ovrsi izjavio prigovor ovaj postupak nastavljen je kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. U tijeku parničnog postupka tužitelj je u skladu sa čl. 501.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje u tekstu: ZPP) podnio prijedlog za osiguranje novčane tražbine određivanjem prethodne mjere te je sud u povodu prijedloga tužitelja donio rješenje poslovnog broja: Povrv-37/16-12 dana 26. rujna 2017. (ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: Povrv-37/16-18, od 05. listopada 2017.) kojim je odredio da se radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u iznosu od 192.780,00 Eura zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama određuje prethodna mjera i to pljenidbom novčane tražbine tuženika po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama, po osobnom identifikacijskom broju tuženika, tako što se nalaže Financijskoj agenciji da naloži bankama koje vode račune i oročena sredstva tuženika izvršenje ovog rješenja. Citiranim rješenjem u točki III. određeno je da provedbom ove prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja odnosno da stječe založno pravo na novčanim sredstvima koja budu zaplijenjena u postupku kod Financijske agencije. Napominje se da je citirano rješenje kojim je određena prethodna mjera potvrđeno i u drugostupanjskom postupku i to rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-6400/2017-3 od 24. listopada 2017.

Zbog činjenice da je nad tuženikom otvoren predstečajni postupak u predmetu Trgovačkog suda u Varaždinu broj: St-582/17 i to dana 15. prosinca 2017. ovaj parnični postupak prekinut je te je o tome doneseno rješenje poslovnog broja: Povrv-37/16-34 dana 07. veljače 2018. Citirano rješenje o prekidu postupka potvrđeno je drugostupanjskim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja: Pž-2482/2018-2 od dana 24. travnja 2018. Nadalje, a uvažavajući činjenicu da u predstečajnom postupku nad dužnikom egzistira pravomoćno rješenje o potvrdi predstečajnog sporazuma te da su se u skladu sa time stekli uvjeti za nastavak ovog postupka sud je svojim rješenjem poslovnog broja: Povrv-33/2019-2 dana 28. siječnja 2019. nastavio ovaj parnični postupak kao i postupak osiguranja novčane tražbine tužitelja.

Tuženik kao protivnik osiguranja je u razdoblju kada je ovaj postupak bio u prekidu svojim podnescima od 06. prosinca 2018. i 07. siječnja 2019. podnio prijedloge u kojima traži ukidanje predmetne prethodne mjere. Svoje prijedloge za ukidanje prethodne mjere tuženik je dopunio i podneskom dostavljenim sudu dana 06. veljače 2019. Tuženik u citiranim podnescima detaljno obrazlaže razloge zašto smatra da bi predmetnu prethodnu mjeru trebalo ukinuti. Posljedično citiranim prijedlozima tuženika kao protivnika osiguranja sud je ispitao postojanje uvjeta za eventualno ukidanje predmetne prethodne mjere.

Primarno valja istaknuti da je sud u ovom postupku svoje rješenje kojim je odredio predmetnu prethodnu mjeru donio na temelju čl. 501.a ZPP-a i to iz razloga što su postojali uvjeti za određivanje prethodne mjere propisani navedenim člankom zakona. Sam institut osiguranja tražbina određivanjem prethodne mjere reguliran pak je odredbama Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje u tekstu: OZ) te se u skladu sa time apostrofira čl. 335. st. 3. OZ-a u kojem je propisano da provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja. U skladu sa time i samim rješenjem suda kojim je određena prethodna mjera u točki trećoj izreke sud je odlučio da provedbom prethodne mjere tužitelj u ovom postupku stječe založno pravo na predmetu osiguranja. Apostrofira se i činjenica da je predmetno rješenje kojim je određena prethodna mjera potvrdio i drugostupanjski sud u ovom postupku. Posljedično svemu navedenom sud zaključuje da je tužitelj stekao založno pravo na novčanim sredstvima koja su zaplijenjena kod Financijske agencije u postupku provedbe predmetne prethodne mjere.

Nadalje, u svrhu donošenja predmetne odluke sud je izvršio uvid u predmet Trgovačkog suda u Varaždinu broj: St-582/17 u kojem se provodi predstečajni postupak nad tuženikom. Utvrđeno je slijedeće:

- prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnio je sam tuženik dana 24. studenoga 2017.,
- predstečaj nad tuženikom otvoren je rješenjem broj: St-582/17-4 dana 15. prosinca 2017.,
- iz prijave tražbine tužitelja kao vjerovnika vidljivo je da se tužitelj prijavio kao vjerovnik u predstečajnom postupku te da je i obavijestio sudionike predstečajnog postupka o postojanju svojeg razlučnog prava u ukupnom iznosu od 797.008,85 kn kao i da se tužitelj kao razlučni vjerovnik ne odriče prava na odvojeno namirenje u predstečajnom postupku te i da ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja,
- iz zapisnika sa ročišta održanog dana 13. travnja 2018. vidljivo je da je sud utvrdio da se tužitelj kao vjerovnik prijavio kao razlučni vjerovnik te da se nije odrekao prava na odvojeno namirenje,
- rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama sukladno čl. 50. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/15 i 104/17; dalje u tekstu: SZ) doneseno je dana 24. svibnja 2018. te je u istome u odnosu na tužitelja utvrđeno da je tužiteljeva tražbina osporena te je tužitelj radi utvrđivanja tražbine upućen da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja podnese prijedlog za nastavak ove parnice. Navedeno rješenje steklo je svojstvo pravomoćnosti dana 12. lipnja 2018. u odnosu na tužitelja.,
- predstečajni postupak okončan je donošenjem rješenja broj: St-582/17-51 kojim je potvrđen predstečajni sporazum dana 23. studenoga 2018. iz kojeg, između ostalog, proizlazi za tužitelja da u slučaju otklanjanja osporavanja, tražbina tužitelja će biti namirena na način da tužitelj otpušta dužniku dio utvrđene tražbine, što iznosi 1.251.235,02 kn, kao i da će se preostali iznos od 1.251.235,02 kn otplatiti nakon isteka počeka od 12 mjeseci na 48 jednakih mjesečnih anuiteta, bez kamata, računajući od pravomoćnosti rješenja o sklopljenom predstečajnom sporazumu. Prvi anuitet će se platiti 15-tog u mjesecu, nakon isteka počeka od 12 mjeseci, računajući od pravomoćnosti rješenja kojim se odobrava sklapanje predstečajnog sporazuma ili

pravomoćne odluke kojom se otklanja osporavanje, ovisno o tome što nastupi kasnije. Rješenje kojim je potvrđen predstečajni sporazum steklo je svojstvo pravomoćnosti dana 14. prosinca 2018.

Osnovna svrha predstečajnog postupka je uređivanje pravnog položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima i održavanja njegove djelatnosti, a što je jasno propisano u čl. 2. SZ-a. Imajući u vidu navedenu svrhu provedbe predstečajnog postupka valja istaknuti da je ovdje tužitelj nastupao kao vjerovnik u provedenom predstečajnom postupku nad tuženikom te da je i u odnosu na njega sklopljen predstečajni sporazum. Posljedica navedene činjenice je ta da tužitelj u ovom parničnom postupku, sada kada je isti nastavljen, će morati srediti tužbeni zahtjev na način da isti glasi u skladu sa rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama donesenim u predstečajnom postupku nad tuženikom, a kojim rješenjem je tužitelj upućen da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja podnese prijedlog za nastavak ove parnice, a radi utvrđivanja tražbine koja mu je osporena u predstečajnom postupku od strane povjerenika i tuženika kao predstečajnog dužnika. Drugim riječima, u slučaju uspjeha u ovom parničnom postupku pri čemu, dakle, tužbeni zahtjev treba srediti u smjeru da isti glasi da se utvrđuje da postoji tražbina tužitelja koju je tužitelj prijavio u predstečajnom postupku, je ta da će upravo pravomoćno rješenje o potvrđenom predstečajnom sporazumu za njega predstavljati ovršnu ispravu na temelju koje će moći ostvarivati prisilno tražbinu od tuženika. Napominje se da je da su učinci potvrđenog predstečajnog sporazuma određeni SZ-om te se ovdje apostrofira odredba čl. 62. st. 1. SZ-a u kojoj je navedeno da potvrđen predstečajni sporazum ima pravni učinak i prema vjerovnicima koji nisu sudjelovali u postupku i prema vjerovnicima koji su sudjelovali u postupku, a njihove se osporene tražbine naknadno utvrde. Isto tako u čl. 343. st. 1. u vezi sa čl. 62. st. 4. SZ-a određeno je da na osnovi rješenja o potvrdi stečajnog plana (odnosno rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma) stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene i koje na ispitnom ročištu dužnik nije osporio mogu pokrenuti postupak ovrhe protiv dužnika kao i da je sa neosporenim tražbinom izjednačena i ona čije je osporavanje otklonjeno.

Shodno tome sud je mišljenja da daljnji nastavak pljenidbe novčanih sredstava tuženika putem određene prethodne mjere nije moguć. Naime, daljnja provedba prethodne mjere odnosno daljnja pljenidba novčanih sredstava sa računa tuženika predstavljala bi neosnovanu privilegiju tužitelja u odnosu na ostale vjerovnike, a imajući u vidu predstečajni sporazum vjerovnika sklopljen u predstečajnom postupku koji se vodio nad tuženikom. Predstečajnim sporazumom točno je određen koji iznos tražbine je dužan dužnik platiti pojedinom vjerovniku te su i određeni načini otplate kao i dospijeća pojedinih tražbina vjerovnika. Tako je određeno i u odnosu na ovdje tužitelja, a posljedično tužitelj više nema pravo u daljnjem tijeku postupka osiguravati naplatu svoje tražbine na način kako je to određeno predmetnom prethodnom mjerom. Tužitelj u slučaju da u cijelosti uspije u ovoj parnici svoju tražbinu, u situaciji da mu tuženik ne ispuni dobrovoljno, neće moći prisilno ostvarivati na temelju presude donesene u ovom postupku, već će to moći učiniti na temelju rješenja o potvrđenom predstečajnom sporazumu kao ovršnoj ispravi. Naravno, pitanje dospijeća tražbine tužitelja određuje se na način kako je to određeno samim rješenjem o potvrđenom predstečajnom sporazumu. Ono u čemu je tužitelj u prednosti u odnosu na ostale vjerovnike je činjenica da je tužitelj, a kako je gore detaljno obrazloženo, stekao založno

pravo na novčanim sredstvima koja su zaplijenjena po rješenju o prethodnoj mjeri donesenoj u ovom postupku i to novčanim sredstvima zaplijenjenim isključivo prije otvaranja predstečajnog postupka te će shodno tome tužitelj, u slučaju tuženikovog nedobrovoljnog ispunjenja tražbine, moći svoju tražbinu naplatiti iz novčanih sredstava na kojima je stekao založno pravo.

Nadalje, uvažavajući cilj predstečajnog postupka, razvidnim proizlazi da se nakon sklopljenog predstečajnog sporazuma, koji dakle djeluje i u odnosu na tužitelja, više ne može dalje provoditi osiguranje novčane tražbine tužitelja određeno prethodnom mjerom u ovom postupku. Tome u prilog ide i pravilo prema kojemu ni jedan od vjerovnika na koje utječe sklopljeni predstečajni sporazum ne može pokrenuti prisilnu naplatu tražbine na osnovu ovršne isprave koja je egzistirala prije pokretanja predstečajnog postupka budući je ista izgubila pravnu snagu činjenicom sklapanja predstečajnog sporazuma.

Završno se navodi da u svojim prijedlozima za ukidanje predmetne prethodne mjere tuženik predlaže sudu da donese odluku prema kojoj će se cjelokupni zaplijenjeni iznos novčanih sredstava tuženika osloboditi te i staviti na raspolaganje tuženiku. Takav prijedlog, međutim, nije prihvatljiv, a sve iz razloga kako je gore navedeno. Ponovno se ovdje ističe da je tužitelj na spornim novčanim sredstvima stekao založno pravo te se shodno tome ta novčana sredstva, imajući u vidu i određenja u Zakonu o obveznim odnosima koja reguliraju pitanja vezana uz institut založnog prava, mogu iskoristiti isključivo za naplatu tražbine tužitelja koja je osigurana založnim pravom.

Ističe se da je tuženik u svojem prijedlogu naveo čitav niz razloga zašto smatra da njegov prijedlog treba usvojiti u cijelosti. U daljnjem obrazloženju sud ukratko obrazlaže svoje stavove o neosnovanosti tuženikovih razloga.

U svom prijedlogu za ukidanje prethodne mjere tuženik ističe da smatra da tužiteljevo pravo stečeno osiguranjem u ovom postupku treba prestati te se pritom poziva na čl. 168. SZ-a. U navedenom članku propisano je da ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, odnosno ako nije podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo na imovini koja ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Preslikavajući navedenu odredbu na činjenični supstrat u ovom predmetu sud dolazi do zaključka da se navedena odredba čl. 168. SZ-a ne može primijeniti u odnosu na ovdje tužitelja iz razloga što nad tuženikom nije otvoren stečajni postupak već je nad tuženikom otvoren i proveden predstečajni postupak. Čl. 168. SZ-a, dakle, predviđa prestanak prava stečenih osiguranjem u slučaju otvaranja stečajnog postupka. Posljedično se zaključuje da pravo stečeno predmetnim osiguranjem tužitelju nije prestalo pozivom na citirani čl. 168. SZ-a.

Također, sud ne prihvaća niti stav tuženika prema kojem tužitelj nije u roku od 8 dana predložio nastavak ovog parničnog postupka, a koji rok mu je određen rješenjem o utvrđenim

i osporenim tražbinama. Naime citirano rješenje je u odnosu na tužitelja steklo svojstvo pravomoćnosti dana 12. lipnja 2018., a tužitelj je već istog dana u ovom postupku podnio prijedlog za nastavak parničnog postupka. Svoj prijedlog za nastavak parničnog postupka tužitelj je sudu dostavio i po pravomoćnosti rješenja kojim je potvrđen predstečajni sporazum u predstečajnom postupku nad tuženikom. Posljedično se zaključuje da je tužitelj u navedenom smislu postupio pravodobno te stoga nema mjesta primjeni čl. 267. u vezi sa čl. 48. st. 5. SZ-a kojim je određeno da ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen u parnicu ne predloži nastavak parnice u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja, odnosno u roku od 8 dana od dana primitka drugostupanjske odluke, da će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Nadalje, tuženik svoj stav da tužitelj nije stekao založno pravo na novčanim sredstvima koja su zaplijenjena u ovom postupku bazira i na činjenici da je odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-2482/2018-2 od 24. travnja 2018. koja je donesena u ovom postupku te kojom je, prema njegovom mišljenju, drugostupanjski sud iznio stav da tuženik nije stekao predmetno založno pravo u postupku. Navedeni stav tuženika, međutim, nije ispravan. Naime, drugostupanjski sud je u svojoj odluci iznio stav da vjerovnik koji je na temelju prethodne mjere stekao založno pravo pod uvjetom da ta mjera bude opravdana nije razlučni vjerovnik se s pravom odvojenog namirenja u predstečajnom postupku. Drugim riječima, drugostupanjski sud je jasno iznio stav da je tužitelj u ovom postupku stekao založno pravo koje je opterećeno uvjetom da se u kasnijem tijeku postupka ista mora opravdati te da će tek tada tužitelj imati pravo odvojenog namirenja. Iz navedenog se nikako ne može zaključiti da je stav drugostupanjskog suda taj da tužitelj u ovom postupku uopće nije stekao založno pravo na spornim novčanim sredstvima.

Slijedom cjelokupne argumentacije sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja. Sud je, dakle, obustavio daljnju pljenidbu novčane tražbine tuženika određene rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: Povrv-37/16-12, od 26. rujna 2017., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj: Povrv-37/2016-18 od 05. listopada 2017. Ujedno je sud naložio Financijskoj agenciji da obustavi daljnju provedbu pljenidbe novčanih tražbina tuženika temeljenu na rješenju iz točke 1. ovog rješenja, te i da oslobodi i omogući tuženiku raspolaganje novčanim sredstvima koja su zaplijenjena na temelju rješenja iz točke 1. ovog rješenja nakon nastupanja pravomoćnosti rješenja o potvrđivanju predstečajnog sporazuma Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: St-582/17-51, donesenog 23. studenoga 2018., a pravomoćnog 14. prosinca 2018. Odlučeno je i da novčana sredstva koja su zaplijenjena prije dana 15. prosinca 2017. kao dana otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom i na kojima je tužitelj prema rješenju iz točke 1. ovog rješenja stekao založno pravo ostaju zaplijenjena (iznos od 797.008,85 kn).

U Varaždinu 08. veljače 2019.

Sudac:

Denis Krnjak